

# *Festőbuzér*

A festőbuzér a buzérfélék családjában a névadó nemzetség egyetlen, Magyarországon is előforduló faja.

A Földközi-tenger mellékéről és Ázsiából származik. Szárazságtűrő növény, a jó vízáteresztő, üledékes talajokat kedveli. Magyarországon elsősorban a Duna és a Dráva hordalékain maradtak fenn állományai. Gyakrabban használt magyar nevei: pirosítófű, buzér, festőfű, vörösfestőgyökér.

Évelő növény. Gyökerei hosszúak, húsosak, hengeresek, narancsvörösek. Négyzetes keresztmetszetű szára több szinten elágazik, élein horgas szőrök fejlődnek. Levelei lándzsa alakúak, merevek, tüskés élűek és örvökben helyezkednek el a növény szárán. Apró, sárga virágai június-júliusban nyílnak. Termése apró (3–5 mm-es), húsos, fekete, hasadó (iker-) bogyó.

A textil- és bőrfestésben a legkorábbi időktől a vörös szín számított a legnépszerűbbnek. Az ókor egyik legnépszerűbb, legszebb vörös festékanyaga az alizarin volt, amit a festőbuzér gyökérzetéből állítottak elő. Szappanok előállításakor előszeretettel használják a sötétebb rózsaszín árnyalat eléréséért.

